

289. Vedbend fra den grønne Skov.

293

Allegretto grazioso ma moderato.

Joseph Glæser.

mf *p* *dolce*

1. Ved - - bend fra den
grøn - ne Skov, al - - drig rørt af Saks og Spa - - de, giv mig di - ne
sid - ste Skud med de fri - ske, blan - ke Bla - - del!
Jeg vil flæt - - te dem i Krans mel - - lem blaa og
hvi - - de Klok - ker, til et sim - pelt Di - - a - dem om min
Dron - nings ly - se Lok - - ker. *legg. p* *pp*

2. Du og hun, I passe godt:
Vaar og Høst hun er den samme!
Den Natur, som fostred Dig,
Den var ogsaa hendes Amme!
Og hun klynger sig som Du
Til det Land, hvor hun er baaren!
Og naar Frostene ligger tung,
Tro som Du hun venter Vaaren!

3. Derfor Du, o Vedbendblad,
Kun af Sol og Dug beskrevet,
Taler tyst, men inderlig,
Om en Vaar, vi sammen leved!
Men, naar sent engang i Høst
Træt Du falder fra din Ranke,
Ved hun dog, hun skilles ej,
Kan ej skilles fra min Tanke.

Chr. Richardt.